

Til medlemmerne af Socialudvalget

11-06-2010

Indhentelse af straffeattester for frivillig arbejdskraft

Sagsnr.
2010-84290

Dokumentnr.
2010-396245

Forud for mødet i Socialudvalget den 9. juni 2010 stillede S og SF forslag om at ændre retningslinierne for indhentelse af straffeattester, når organisationer ønsker at indgå i et samarbejde om at stille frivillig arbejdskraft til rådighed for forvaltningens sociale arbejde.

Sagsbehandler
Birgit Kuhberg

Forvaltningen redegør i dette notat i pkt. 1 kort for forvaltningens nuværende retningslinier for indhentelse af straffeattester, samt i pkt. 2 for de retningslinier, der gælder i forvaltninger og kommuner, som vi normalt sammenligner os med.

Dernæst redegøres for hvilke dilemmaer, der efter forvaltningens opfattelse kan opstå ved indførelse af forskelligartede retningslinier for indhentelse for straffeattester for lønnet og ulønnet (frivillig) arbejdskraft, pkt. 3.

På baggrund af medlemsforslaget fra S-SF om at afskaffe kravet til organisationer om at indhente straffeattester for deres frivillige beskrives det i pkt. 4, hvordan en ordning med differentierede krav for indhentelse af straffeattester kan administreres.

HR Administration

Bernstorffsgade 21, 3.
1592 København V

Telefon
3317 3428

E-mail
YT96@sof.kk.dk

EAN nummer
5798009684783

www.kk.dk

1. Nuværende retningslinier

I henhold til forvaltningens praksis indhentes der straffeattester for alle medarbejdere, der tilknyttes tilbuddene for børn og unge, lønnede som ulønnede.

De selvejende institutioner indhenter den offentlige straffeattest på lige fod med de kommunale institutioner. Attesterne indhentes med ansøgerens samtykke.

Denne praksis baserer sig på en beslutning i Familie- og Arbejdsmarkedsudvalget i 1999.

Allerede inden denne vedtagelse var det fast praksis i forvaltningen, at der blev indhentet straffeattester ved ansættelse af medarbejdere på forvaltningens tilbud for børn og unge.

Selve indhentelsen af straffeattesterne sker i forbindelse med ansættelsesproceduren, og en medarbejder må ikke tiltræde jobbet, uden at der er indhentet børne- og straffeattest.

Hvis det skulle vise sig, at en medarbejder ikke har en ”ren” attest foretages der en konkret vurdering af, om straffelovsovertrædelsen er af en sådan karakter, at der i ansættelsen er risiko for fornyet kriminalitet, eller at dommen gør personen uegnet som rollemodel for børnene eller de unge.

Straffede personer må ikke generelt udelukkes fra ansættelse, ligesom ansøgere, der har begået strafbare forhold, ikke på forhånd må lades ude af betragtning ved besættelse af en stilling.

Vurderingen af attester med bemærkninger foretages som led i *en samlet vurdering* af, hvorvidt vedkommende skal ansættes i stillingen.

Hvis det skønnes, at en anmærkning på en straffeattest ikke bør føre til ansættelse, foretages partshøring, inden der træffes endelig afgørelse i sagen.

2. Praksis i andre kommuner mv.

Forvaltningen har undersøgt praksis i Ålborg, Århus, Odense, Randers og Esbjerg. I disse kommuner følges samme praksis som i Socialforvaltningen, dvs at der ikke skelnes mellem lønnet og ulønnet arbejdskraft.

I Odense indhentes der dog på Socialområdet kun børneattester og ikke den offentlige straffeattest. På ældre- og handicapområdet indhenter de dog altid straffeattester såvel på ansatte som ulønnede personer, som har med deres borgere at gøre.

Børneforvaltningen følger samme praksis som Socialforvaltningen, dvs at de indhenter både børneattest og offentlig straffeattest på både lønnet og ulønnet arbejdskraft. På dagplejeområdet indhentes også offentlig straffeattest og børneattest for resten af husstanden.

Sammenfattende kan det altså konkluderes, at der følges forholdsvis ensartet praksis i de store kommuner, og at man ikke skelner mellem lønnet og ulønnet arbejdskraft.

3. Dilemmaer

Baggrunden for forvaltningens praksis er ønsket om at beskytte børn og unge på forvaltningens tilbud. Af Familie- og arbejdsmarkedsudvalgets beslutning fra 1999 følger, at der skal indhentes straffeattester for alle personalekategorier, der i hverdagen har kontakt til børnene. Dette gælder også for timelønnet og tidsbegrænset personale, personer i jobtræningsforløb *og lignende* (vores kursivering).

Ved fastlæggelsen af forvaltningens praksis har man vurderet, at det er uden betydning for barnet, om kontaktpersonen får løn for sit arbejde, eller om kontakten til barnet er etableret som led i en frivillig indsats.

I henhold til det forvaltningsretlige lighedsprincip er offentlige myndigheder forpligtet til at behandle ensartede tilfælde ens.

Det vil sige, at der skal være en saglig begrundelse, hvis en forvaltning ikke har den samme procedure for lønmodtagere, som for frivillige.

Der skal i givet fald opstilles saglige hensyn, som kan begrunde, hvorfor forvaltningen stiller større krav til en lønmodtager end til en frivillig, hvis denne i øvrigt laver det samme som den frivillige, og de har samme grad af børnekontakt.

Når det afgørende kriterium er beskyttelseshensynet, er det umiddelbart forvaltningens opfattelse, at man vanskeligt kan begrunde en forskelsbehandling mellem frivillige og ansatte. Det vurderes dog, at man kan legitimere en forskelsbehandling mellem frivillig og ansat medarbejder, hvis beskyttelseshensynet fortsat varetages i fornødent og lovgivningsmæssigt omfang via "Børneattester" og den frivillige organisation i partnerskabskontrakten påtager sig ansvaret for, at de frivillige er gode rollemodeller.

Hvis sondringen skal gå mellem frivillig og ikke-frivillig arbejdskraft, skal der opstilles entydige kriterier for, hvornår man er frivillig. Er folk i arbejdsprøvning/virksomhedspraktik eller løntilskud fx frivillige?

Endvidere skal der sondres mellem frivillige enkelt-personer og frivillige, der er knyttet op på et samarbejde med en organisation. Skal disse i givet fald behandles ens?

4. Fravigelse af kravet om straffeattester for frivillige, der yder indsats i det sociale arbejde på baggrund af partnerskabskontrakter med humanitære organisationer

På baggrund af medlemsforslaget kan der under iagttagelse af ovennævnte dilemmaer indføres følgende praksis:

Der indhentes ikke offentlige straffeattester for frivillige, som yder deres ulønnede indsats på tilbud for børn og unge i Socialforvaltningen i henhold til en partnerskabskontrakt indgået mellem Socialforvaltningen og en humanitær organisation.

Undtagelsesbestemmelsen gælder kun for frivillige, der yder deres indsats som led i en partnerskabskontrakt, hvoraf det skal fremgå, at

- organisationen er forpligtet til at indhente børneattester,
- forvaltningen skal godkende organisationens rekrutteringsprocedure for de frivillige,
- forvaltningen skal godkende, hvis en person med anmærkninger på børneattesten skal have adgang til forvaltningens tilbud for børn og unge.
- organisationen garanterer, at man via sin rekrutteringsprocedure har tilstrækkeligt kendskab til den pågældende frivillige til at man kan indestå for, at personen både i og uden for det frivillige arbejde udviser den ansvarlighed og etik, som arbejdet med børn og unge kræver
- hvis der trods ovenstående foranstaltninger opstår mistanke om, at en konkret frivillig er tiltalt eller har modtaget en dom for et strafbart forhold, som efter forvaltningens opfattelse er uforeneligt med dennes frivillige beskæftigelse i Socialforvaltningen, er Socialforvaltningen i ganske særlige tilfælde, hvor der er tale om alvorlig kriminalitet, berettiget til at indhente den offentlige straffeattest for den pågældende frivillige og på baggrund heraf vurdere vedkommendes egnethed til fortsat indsats.